

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره ششم - سال اول

۱۳۷۹ - ۱۳۸۰

شماره ترتیب چاپ ۱۰۸

شماره چاپ سابقه

شماره دفتر ثبت ۷۹

تاریخ چاپ ۱۳۷۹/۵/۱۰

یک شوری

طرح استفساریه نسبت به کلمه اهانت، توهین و یا هتک
حرمت مندرج در مقررات جزائی مواد (۵۱۳)، (۵۱۴)،
(۶۰۸) و (۶۰۹) قانون مجازات اسلامی و بندهای (۷) و
(۸) ماده (۶) و مواد (۲۶) و (۲۷) قانون مطبوعات

قضائی و حقوقی

کمیسیونهای ارجاعی

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

برای برطرف شدن هرگونه ابهام و برداشتهای ناصواب نسبت به کلماتی نظیر اهانت، توهین یا هتک حرمت مندرج در پاره‌ای از مقررات جزائی مواد (۵۱۳)، (۵۱۴)، (۶۰۸) و (۶۰۹) قانون مجازات اسلامی و بندهای (۷) و (۸) ماده (۶) و مواد (۲۶) و (۲۷) قانون مطبوعات از سوی بعضی از محاکم که متهمین خود را به استناد آنها محکوم می‌نمایند و با توجه به اصول از قبیل:

۱ - قرآنی: یا ایها الذین امنوا اجتنبوا کثیراً من الظن ان بعض الظن اثم
۲ - روایی: وضع امر اخیک علی احسنه حتی یاتیک یاغلبک منه و لا تظن بکلمة خرجت من اخیک سوء و انت تجدها فی الخیر محملاً که به قاعده اصالة الصحة معروف است.

۳ - اصل برائت: اصل بر برائت است مگر خلاف آن ثابت شود.

۴ - تفسیر مضیق قوانین جزائی و تفسیر قوانین به نفع متهم در موافقی که امکان تفسیر وجود دارد.

۵ - رعایت مصالح جامعه و جلوگیری از هرگونه تجری و وادار کردن مردم به اقرار به گناه و اصرار به اهانت، ماده واحده ذیل پیشنهاد می‌گردد: ..

جعفر گل‌باز - علیرضا نوری - سید محمد رضا خاتمی - تاجرنیا - سید ناصر قوامی -
ذبیح‌الله صفائی - محمد رضا خباز - عبدالرضا حیدری زادی - قدرت‌الله نظری‌نیا -

عباسعلی اللهیاری - سیدمحمد مهدی پورفاطمی - سیدمجتبی موسوی اجاق -
علی محمد نمازی - قندهاری - محسن ترکاشوند - انصاری راد - خالقی - شهربانو امانی.

**طرح استفسار به نسبت به کلمه اهانت، توهین و یا هتک
حرمت مندرج در مقررات جزائی مواد (۵۱۳)، (۵۱۴)،
(۶۰۸) و (۶۰۹) قانون مجازات اسلامی و بندهای (۷) و
(۸) ماده (۶) و مواد (۲۶) و (۲۷) قانون مطبوعات**

ماده واحده - آیا منظور از عبارت (اهانت، توهین و یا هتک حرمت) مندرج در
مقررات جزائی از جمله مواد (۵۱۳)، (۵۱۴)، (۶۰۸) و (۶۰۹) قانون مجازات اسلامی و
بندهای (۷) و (۸) ماده (۶) و مواد (۲۶) و (۲۷) قانون مطبوعات عبارت است از بکار
بردن الفاظی که دلالت صریح بر فحاشی و سب و لعن دارد یا خیر؟ و در صورت عدم
صراحت مطلب و انکار متهم بر قصد اهانت و هتک حرمت آیا موضوع از مصادیق مواد
مورد ذکر می باشد یا خیر؟/

مواد (۵۱۳)، (۵۱۴)، (۶۰۸) و (۶۰۹) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۲

ماده ۵۱۳ - هرکس به مقدسات اسلام و یا هر یک از انبیاء عظام یا ائمه طاهرين (ع) یا حضرت صدیقه طاهره (س) اهانت نماید اگر مشمول حکم ساب النبی باشد اعدام می شود و در غیر این صورت به حبس از یک تا پنج سال محکوم خواهد شد.

ماده ۵۱۴ - هرکس به حضرت امام خمینی، بنیانگذار جمهوری اسلامی رضوانا... علیه و مقام معظم رهبری به تحوی از انحاء اهانت نماید به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم خواهد شد.

ماده ۶۰۸ - توهین به افراد از قبیل فحاشی و استعمال الفاظ رکیک چنانچه موجب حد قذف نباشد به مجازات شلاق تا ۷۴ ضربه و یا پنجاه هزار تا یک میلیون ریال جزای نقدی خواهد بود.

ماده ۶۰۹ - هرکس با توجه به سمت، یکی از روسای سه قوه یا معاونان رئیس جمهور یا وزراء یا یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی یا نمایندگان مجلس خبرگان یا اعضای شورای نگهبان یا قضات یا اعضای دیوان محاسبات یا کارکنان وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها در حال انجام وظیفه یا به سبب آن توهین نماید به سه تا شش ماه حبس و یا تا ۷۴ ضربه شلاق و یا پنجاه هزار تا یک میلیون ریال جزای

نقدی محکوم می‌شود.

بندهای (۷) و (۸) ماده (۶) و مواد (۲۶) و (۲۷) قانون مطبوعات
مصوب ۱۳۶۴/۱۲/۲۲ و اصلاحیه‌های بعدی آن

ماده ۶ - نشریات جزء در موارد اخلال به مبانی و احکام اسلام و حقوق عمومی و خصوصی که در این فصل مشخص می‌شوند آزادند:

۱ - نشر مطالب الحادی و مخالف موازین اسلامی و ترویج مطالبی که به اساس جمهوری اسلامی لطمه وارد کند.

۲ - اشاعه فحشاء و منکرات و انتشار عکسها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی.

۳ - تبلیغ و ترویج اسراف و تبذیر.

۴ - ایجاد اختلاف مابین اقشار جامعه، بویژه از طریق طرح مسائل نژادی و قومی.

۵ - تحریص و تشویق افراد و گروهها به ارتکاب اعمالی علیه امنیت، حیثیت و منافع جمهوری اسلامی ایران در داخل یا خارج.

۶ - فاش نمودن و انتشار اسناد و دستورها و مسائل محرمانه، اسرار نیروهای مسلح جمهوری اسلامی، نقشه و استحضکامات نظامی، انتشار مذاکرات غیرعلنی مجلس شورای اسلامی و محاکم غیرعلنی دادگستری و تحقیقات مراجع قضائی بدون مجوز قانونی.

۷ - اهانت به دین مبین اسلام و مقدسات آن و همچنین اهانت به مقام معظم رهبری و مراجع مسلم تقلید.

۸ - افتراء به مقامات، نهادها، ارگانها و هر یک از افراد کشور و توهین به اشخاص

حقیقی و حقوقی و حقوقی که حرمت شرعی دارند، اگر چه از طریق انتشار عکس یا کاریکاتور باشد.

۹ - سرقت‌های ادبی و همچنین نقل مطالب از مطبوعات و احزاب و گروه‌های منحرف و مخالف اسلام (داخلی و خارجی) به نحوی که تبلیغ از آنها باشد. (حدود موارد فوق را آئین نامه مشخص می‌کند)

تبصره - سرقت ادبی عبارت است از نسبت دادن عمدی تمام یا بخش قابل توجهی از آثار و نوشته‌های دیگران به خود یا غیر ولو به صورت ترجمه.

۱۰ - استفاده ابرازی از افراد (اعم از زن و مرد) در تصاویر و محتوی، تحقیر و توهین به جنس زن، تبلیغ تشریفات و تجملات نامشروع و غیرقانونی.

۱۱ - پخش شایعات و مطالب خلاف واقع و یا تحریف مطالب دیگران.

۱۲ - انتشار مطلب علیه اصول قانون اساسی.

ماده ۲۶ - هرکس به وسیله مطبوعات به دین مبین اسلام و مقدسات آن اهانت کند، در صورتی که به ارتداد منجر شود حکم ارتداد در حق وی صادر و اجراء و اگر به ارتداد نیانجامد طبق نظر حاکم شرع براساس قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۲۷ - هرگاه در نشریه‌ای به رهبر جمهوری اسلامی ایران و یا مراجع مسلم تقلید اهانت شود، پروانه آن نشریه لغو و مدیر مسؤول و نویسنده مطلب به محاکم صالحه معرفی و مجازات خواهند شد.

تبصره - رسیدگی به جرائم موضوع مواد (۲۴)، (۲۵)، (۲۶) و (۲۷) تابع شکایات مدعی خصوص نیست.

